

N. 111. 11

79

n. 279.

Autografo del Porta, Con -
frontato alle Lettere che
esistono in Casa del Duca
di Salaparuta

NA. 3

NA. 1. 12.

PORTA (GIOVANNI BATTISTA) 1536?-1615.

7618. In Latin, on paper: written about 1600
in Italy by G. B. Porta: $10\frac{1}{2} \times 7\frac{3}{4}$ in., 34
leaves: with drawings (see below): in
contemporary limp vellum binding.

'Joannis Baptistae Portae, Neapolitani,
de ea Naturalis Physiognomiae parte quae ad
manuum lineas spectat libri duo' (foll. 5^v,
22), with preface (beg. 'In omni studiorum
meorum'); text beg. 'Humani corporis
partium, quo nihil divinatorum operum est
admirabilius', and is illustrated by pen and
ink drawings of hands, talons and paws.
This, as a pencil-note on the inside of the front
cover testifies, is in the autograph of the
author, of whom an engraved portrait is
inserted as fol. 1, and is the Latin original
of an Italian translation published at Naples
in 1677 under the title 'Della Chirofisionomia'.

'279', '296' and 'M. vii. 11' in unknown
libraries. Bought as lot 105 at Sotheby's sale,
1 March, 1917.

7618

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

See
#8351
"Census" says
this is "apparently"
incorrect. See
note in margin of
end (back cover)
1617.

JEAN BAPTISTE PORTA.

JEAN BAPTISTE PORTA Napolitain, poussé par une inclination puissante à la recherche des secrets de la Nature, & suivant les traces d'Arnoud de Villeneuve, & de Cardan, a découvert par la subtilité de son esprit plusieurs operations des corps elementaires, auparavant inconnues, & les a enseignées en ses Livres d'une maniere qui donne autant de plaisir que d'étonnement. Le desir de mettre cette Science en sa perfection le porta à dresser en la ville de Naples une Academie, qu'il nomma, *Des Secrets* : dans laquelle personne ne pouvoit entrer qu'il n'y apportast quelque secret nouveau

parut entre ceux-cy comme un des plus intelligens , & des plus capables d'en juger : mais CLAVIUS luy en donna des raisons si pertinentes , que ce docte Critique cessa de combattre ses opinions ; declarant mesme qu'il s'estimoit glorieux de ceder à un homme de cette reputation. Il fut ayse après cela à CLAVIUS de repondre aux objections des autres , & de rendre vains les efforts qu'ils faisoient contre une constitution si bien établie , par une explication judicieuse qu'il en donna au Public : en quoy il ne se rendit pas moins recommandable que dans les travaux qu'il avoit entrepris pour cette Reforme.

Ces travaux ne l'occupèrent point tellement qu'il ne trouvast encore assez de temps pour vaquer à la composition de ses Commentaires sur Euclide , & sur la Sphere du Mathematicien Jean de Sacro Bosco , à ses Livres du Triangle rectiline , du Triangle spherique , de la Geometrie , de l'Arithmetique , des Astrolabes , & à quelques autres Traitez de Mathematique ; compris tous ensemble en cinq volumes , qui renferment en leur contenu les lumieres de ce grand esprit. Il parvint à une vieillesse heureuse , & exempte de maladies ; ou s'il en recevoit quelques atteintes , il les supportoit si facilement , qu'il sembloit estre insensible aux accidens facheux qui combattent toute nostre vie , & principalement nos dernieres années. Il eut encore cette satisfaction avant mourir , de voir ses Ecrits admirez des plus doctes Mathematiciens de son siecle : mais sa grande renommée ne fut point capable d'enfler son cœur d'aucune vanité : s'il donnoit de l'étonnement par sa haute erudition ; il n'en donnoit pas moins par sa profonde modestie. La Pieté fut pendant toute sa vie la compagne inseparable de ses actions , & la fin principale de ses desseins. Aussi après avoir toujours servy d'un exemple de vertu à ceux de sa Compagnie , il quitta le séjour de la terre le sixième de Fevrier de l'an mille six cens douze , pour voir de plus près les beautez de l'Empirée , qu'il avoit si souvent contemplées icy bas de l'esprit.

*CLAVIUS é terris cùm jam vix Sydera nosset ;
Da Deus hæc propius cernere , dixit : obit.*

Ces deux Vers , qui sont du Pere Bernard Bahusius , aussi Jesuite , ont esté ainsi traduits en François.

*Ce Pere par son Art se piquoit de connoître
Les Astres de bien loin , logé dans ces bas lieux :
Que je monte plus haut (dit-il) mon Dieu , mon Maître ,
Pour les voir de plus près ! & prompt il vole aux Cieux.*

IOAN. BAPTISTÆ PORTÆ
NEAPOLITANI

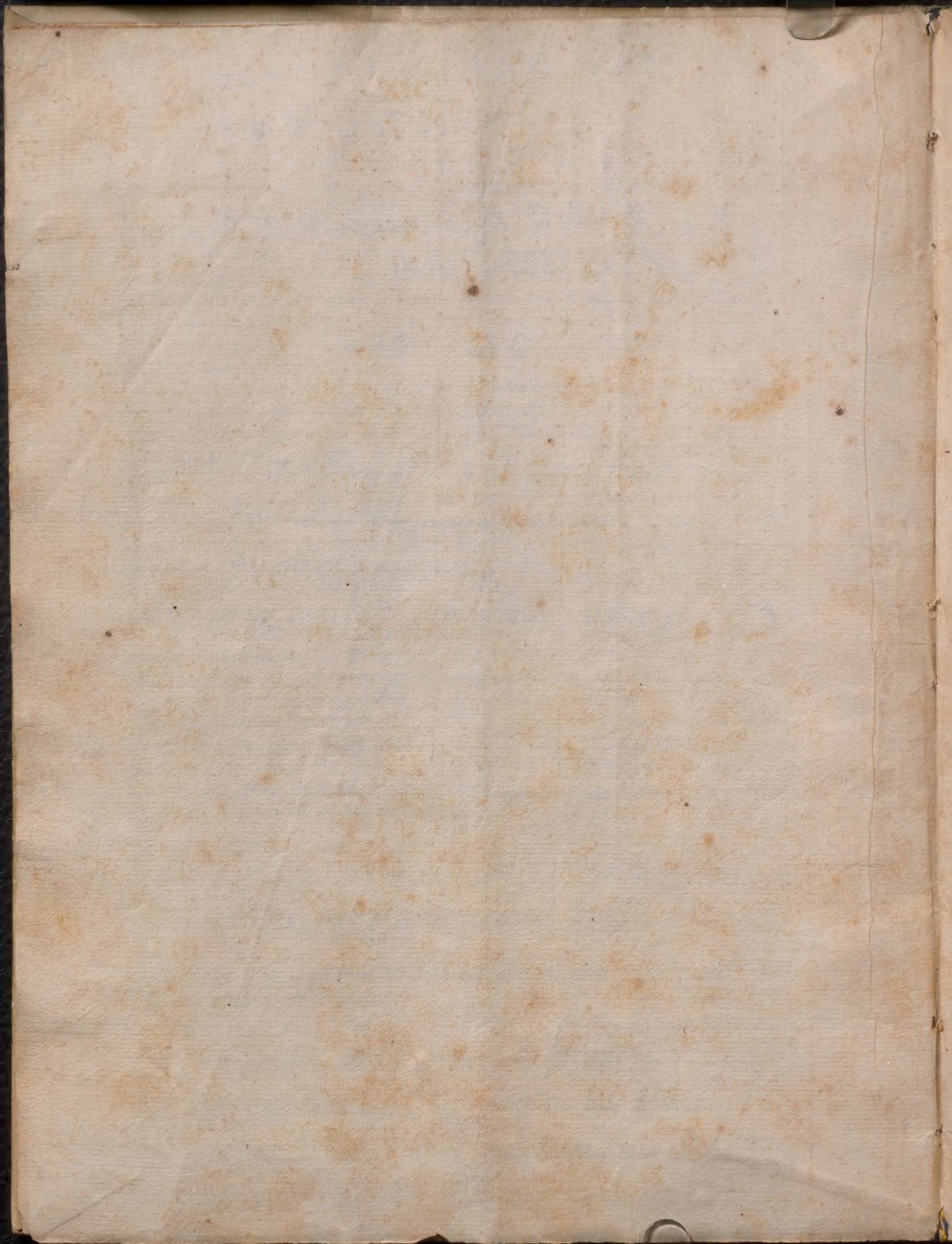
2

De ea Naturalis Physiognomonia parte, quæ ad
manuum lineas spectat

LIBRI DVO

Quibus eadem ab impuris namq; observationibus, quæ
hucusq; ab Empiricis conspurcata remansit, vindicatur
naturalibusq; solummodo patefactis coniecturis, inania, veli-
culaq; impostorum commenta reijciuntur, ac eliminantur.

PROOEMIUM ad Lectorem.

In omni studio meorum et viæ cursu, in libris antiquorum, recentiorumq; scriptorum, quos magnopere observavi, et qui non solum interituram posteritati scientiarum memoriam propagarunt, veritatis minimum, mendacij, ornatus, et magniloquentiæ plurimum compesce memini. Immo multa repperi, quæ non solum veritatis paululum haberent, sed à veritate longè alienissima essent. Sic mihi postea consulti patui, ut cum viderem aliquod studendum mihi proponerem, imaginarer scriptorem, peregrinum velut esse mercatorem, qui vilissimas suas merces mendacijs, fictisq; verbis, quasi magnificas venditare satageret, unde res perpendendo, ruminando, experiendoq; non nisi semper ea eligebam, quæ vera esse experientia me certiores redderet. Cum igitur ad eam naturalis Physiognomoniæ partem, quæ ad manuum lineas spectat, de qua in presentiarum sermo erit, in me inveniunt initio me converterem, cognovi hanc artem iam collabi cepisse, immo collapsam, et peritum iuisse, nam si quæ erant doctorum volumina pervenerant, quæ extabant, non nisi imperitorum circulatorum scripta erant, ut Tricassi, Andree corui, qui impostores, et circumforanei erant, Bartholomei cecilijs, et si ab aliquibus laudatur, in eis physiognomonia tot verba, quot errata sunt, et barbarior erat, et quæ inopiterant, tam diversis admodum inter se discrepantibus opinionibus plerumq; longè abibant, ut in eandem sententiam nullo pacto, nulliq;

rationibus revocari poterint, et si in aliquibus convenirent, vana om-
nia, experientijs et rationibus non consona erant, ut mihi in tanto opinio-
num dissidio, in tanto rerum discrimine vacillanti, et interdum summa-
-na caligine cecubanti, ab incertis decidere propellere fuerit, et tam
artem, aut penitus vanam, aut ut superstitionibus innutritam, ac nebu-
lonum deliramentis putaverim, ut merito fuerint eius scripta exosa, et
prohibita. sed cum Aristoteles Philosophorum princeps appellatus, in
suis de animalium historia libris memorie mandaverit, hanc artem
naturalis fundamenti expertem non esse his verbis. Pars interior
manus, nota dicitur, carnosam esse, et fissuris utiq; indiciibus distincta,
longioris scilicet utiq; singulis, aut binis ductis per totam, brevioris bre-
vis, quae non longitudinem totam designent fissuræ manus. Et in
10^a. scissione problematum ita philosophatur. Cur qui manus celsuram
per totam obtinent palmam, vivere diutius possunt. An quoniam
minus vivere possunt, qui carent articulari, incompacitq; sunt, quale
genus omne aquatile est, quod si quæ articulata non sunt, vitam
breviorem agere solent, constat contra se habere, quæ articulata exi-
stant, minus profecto generis illa etiam sunt, quæ cum sua natura
omni articulatione careant, tamen articulata nonnullæ, quod
maxime licet, consistunt. Manus autem pars interior, penitus arti-
cularione vacat, ex quibus colligi non esse artem omnino vanam.
Quamobrem animo volutare cepi, non futurum ab re, si vera a fal-
sis, et naturale a supersticioso, segregarem, et vera, si quæ essent, phy-
sica fundamenta investigarem: non enim parum utilitatis studijs

ita altaturnus videbar, ut quid veritatis ars contineret, patereret. ⁴
quia semper minimum in nobis, cupimusq; negata, ut optatam artem
ut superfluitatibus, et vanitatibus inspiratam mundarem, et solum ea,
quae rationi consona experientiae comprobata essent, in medium afferre,
ita curiositatis, sine conscientiae lesione occurrerem studui. Sed inde
est initium sumendum, non tam cito percepi. Verum cum anxie, et anxie
cogitarem naturalem causam, ex qua eiusmodi diffinitiones proveni-
rent, et cum diu animus in his diffinitionibus, tandem consideravi
summum rerum opificem et creatorem, in cunctis suis operibus
eandem normam et ordinem semper servasse, inde ad easdem
rationes conversi, quas in humani, celesti, et plantarum Physio-
gnomonia assignamus, aperte vidimus hanc tractationem nil aliud
esse, quam quandam humani physio-gnomonae partem, illiq; sub-
alternatam, ita ut omnia haec potuissent secundo libro tractari,
post 2° caput. Si eo tempore nobis ita patuissent, cum hic nil novi
afferatur, quod illius fundamentis non innitatur, quae ne iterum
repetamus, omitemus. Quapropter multorum hominum diversa
naturae, variorumq; temperamentorum, et illorum praesertim, quibus nota-
biles casus evenere, manuum, pedumq; dispositiones observare
cepi, quae in re mei non compotem me facilius evasurum credidi,
si illorum quoque intuerer, qui immundas habuerunt propensiones
compescere, et depravatam sensuum naturam, non rationem sequuti,
peris aut incorruptis nequitiis huc. Inquit enim Divus Thomas
in 1^a 2^a secundae, ex complexione naturali plures hominum sequuntur
passiones, quibus soli sapientes resistunt, et ideo in pluribus ~~variis~~

catum; quæ pronuntiantur de actionibus hominum. Ut ergo maior su-
pradictorum hominum copia suppeditaret, cum neapolitano carnifice
pacti sumus, qui tunc Antonellus Cuccia vocabatur, ut cum in
foro boario suspensos à furis deponeret, et ad Riccardum pon-
tem deferret, (Locus est à Neapoli mille pass. longe distans, quo
miselli pendunt, ad impiorum illac transeuntium terrorem, usque-
dam marcescentes contabescant) mihi deportationis horam signifi-
cavit, meq. ad eum locum conferens, manuum, et pedum dispo-
sitiones rimabar, easq. stylo papyro designabam, aut cera, et
gypso intertexta lineamenta imprimebam, ut noctu, cum domi essem,
cum alijs conferrem, et collaris signis veritatem investigarem,
eandem semper operam ratiando, donec signa omnia, quæ
tunc suspendia minarentur, excernerem, et minimè ipsi, satisfi-
cerem. Mox, ut amoci clade, et vulneribus inventuros cognos-
cerem, cum cathedralis ecclesie Sincoris convenimus (quorum
munus erat in sacello sancte Restitutæ virginis dicato, interfectos
et sine morum peccatorum expiatione mortuos sepulchris demun-
dare) ut me de eorum morte domi certiore redderent, usq. ad
sacellum illud me conferrem, quorum ibidem manuum, et pedum
constitutionibus inspectis, vulnerumq. locis, numero, et quali-
tate delineatis, eas domi cum alijs conferrem, ex quorum con-
silio, quæ antedictores, quæ vero debitorum ad demonstrandum
fuerent, cognoscerem. Nec minus laboris mihi fuit cura,
publicos sui carceres perlustrare, ubi semper ingens facinororum
turba concluditur, latronum, parricidarum, grassatorum, viarum, et
aliorum eiusmodi facinororum hominum, et eorum manus inserere
liceret

5
viceret. Deinde animabim pedes manusq; contemplando, eum
cum humanis contrahimus non vne naturalibus rationibus,
eademq; methodo, qua in Physiognomonia usi sumus, et in
tandem inestantibus laboribus. Si huius experientie multis
obvise insensis, quicquid veritatis in his contineretur, ex mul-
tiplici observatione summam haurerim, in hoc libro comp-
lari, quam et si ad non perfectam, saltem ad minus imper-
fectam descriptionem contulerimus, et ut aliquid nostris p-
sentis contrahere videremur, humanarum manuum, et anima-
rum exquisitissimas picturas in sermone intertexui inseruimus,
et oculos collocavimus, ut nemo sit in his parum versatus,
quia ea maxime intelligentie opusculum convenit. Ergo
lectores boni consolantur, in destitutis rebus, quae magna sunt,
et fortasse opus nostrum ad integritatem perductum, a aliquo
doctore viro, futuris inchois ad perfectam gratiam adve-
nendo deducetur.

De ea naturalis Physiognomonia parte, quæ ad
manus spectat

LIBER PRIMVS.

De manuum dignitate. Cap. I.

Humani corporis partium, quo utilis diuina opem est admirabilis
 consideratiusq; manus præstantia et fabricandæ, et ob præclaras suas
 functiones supremum locum sortitæ sunt. Ex quo Anaxagoras anti-
 quissimus ille Philosophus, et Aristoteles de animalium historia libro
 - tradium est, sapientissimū hominem videri dixit, quod manibus præstans
 esset. sed ad eandem Philosopho redarguitur. Nec enim, quia manus
 habet, inquit, homo animal est sapientissimū sed quia Natura enim
 vult. Idcirco, ut ait, si solertia idcirco tanta naturaliter sortitus or-
 gana, quod enim à brutis in animalibus reperiri videmus. Nec
 manus enim instrumentum dant, sed multa, velut primum et
 instrumentum aux omnia instrumenta, vel organum organum. Thu-
 dides intellectus expertem esse dixit, qui actiones, quas in manibus
 esse cognovit, præ explicanda in tota corporis compage. Galenus 3
 de usu partium. Manus solus animalium omnia homo habuit, orga-
 num sapientis animæ, et convenientius, et magis. Nam esse corporis par-
 tem, et ob manus omnibus animalibus imperat. Nec est tam curi,
 et exquisiti ingenij vir, qui manus maiestatem, et dignitatem
 eloquentia valeat explicare. Natura sua industria non oblit,
 in earum fabricam machinata est, ut illarum ope, ad omnes usus,
 facies redderetur. Vnde est eadem aptitudo ad omnem modum multo
 labore facilis. Numerosa est artium multitudo, quam huius membri

adimento adhibemus, et exercemus. Adq. pingendi, tingendi, et
excolendi aut nobilissima muscorum organorum serenissima di-
rectio, a penè divina. Elegans domorum sublimitas, ubi
structura praestantissima, agrorum cultus, quo tantis ad vitam
necessariis utimur, ac quam maximum et adimentorum varietatem.
Mantibus tunc ager. penetramus, preterea meta horum
merem evadentes, solo equantur mores admittuntur multa et
appelluntur cunctis. Minimus, et nequid nati, quos
vultu fluant cogimus. Penetramus aquarum vim pulcherrimam
multitudinem nobis vendicantes. Bestiae omnes terrestres, aqua-
ræ, in noxia, quæ mundi utilitatem complectuntur, una cum
solertia nostri sunt iuris. Cuius illa præsentis maiestas, quæ
summam rerum scientiam nobis comparat, voluptatem prosta-
git, nihil sinit interire. Aquarum summa hic laxitas, ac
vires, utiq. ad universis mundi partibus merces distribuitur
ac renovamus. Tandem nihil qd. in rerum natura, quod
nostri mantibus non succumbat. Ausim dicere, sciendi mantibus,
non inermes nos, sed furvos, sed bruti intellectus, et rationis
cum (causa minus) manuum errorum fore, et omni opere
perfectum esse videtur. Mentes nostri rationis et scientiæ
ministres esse manus pronuntiant. Unde non iniuria tantum
vires ministres manus, ac corporis usui deservientes, ubi non
temperamento bonis corporis donant, excepto eo, quod in diti-
um ephevis videtur, et præsertim indies. Galenus manus
inter omnes extremitates medice laudatissimas,
sed aliam, humidam humidam et siccam habere dixit unde

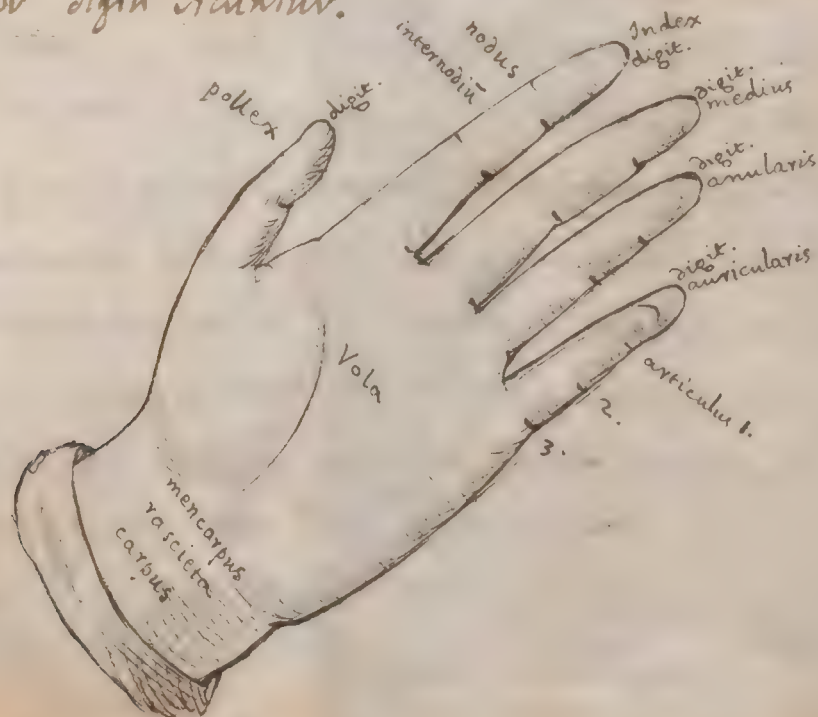
ex omnibus corporis partibus, et manus signatione hominis temperamen-
tum praecipue assequitur corpore et subtilitatis spiritibus, et elegantio-
ribus humoribus constituto, sic et intellectus prestantiam. Unde
iuncti philosophi, molles carnis apti mente. Et Lactantius manus
dictas ait, quod sint totius corporis munus, quemadmodum in nobis
in humano Physognomonia ex actibus pertractatum est. In hoc igitur
maximo Dei munere nisi temere contum, aut delinatum ma-
gnanimum est, nec inderula et manus sagittae, ad manus ex
dignitatem flexus, et commoditates familiares affictas, ut ne quis
suis muneribus fungi non possit (ut quidam sibi pavore) nam si
id verum flet, minimum hominum in manuum incrementa, et inderula
in eodem modo effigata sunt, nec in singulis diversa idemque
speciem animarum specierum manus acciderit. Sed quomodo
modum in singulis hominibus mores, in et sagittae et monitionem
aptas variantur. Non enim igitur ex temere, sed, nato & a natura ordine,
ita certe, et certissima praevidentia delinere sunt manus in homine
animalium praestantissimo, et in solis hominis manibus insuntur om-
nia, quae in omnium animalium generibus articulationem consequuntur.
utpote qui omnium animalium mores possident, ut ibi & pennis.
Et iam si a mundi eorum praestantes ingenio viri, Soli, in
hominibus, cunctis in solo celestibus, et naturales esse signaturas,
in quibus sydera suis in fine suis committunt. Denotare huius viri
praestantissimi Philosophi, Aristoteles, Plinius, Theophrastus, Celsus, et alii
et alii eorum aequales, ut quis in fine debent demonstrare.

De manus partibus. Cap. 2

Hunc manus partes insigniamus, ut quae scriptum sumus, promptius
intelligantur. Pars manus media, quae cunctis, vel scriptis modo cau-

et, et carnosa, uola dicitur. Manu, cum aperta, 2, pa. na dicitur,
 ab expansis palmis uanis. Digni sunt uing, pars eorum
 quae se inflectit, nodus dicitur, quae uigila constat intermedium. Tres
 sunt singuli digiti, articuli, ubi maior dicitur, qui pollex appellatur,
 eo quod inter ceteros uirtute pollet, et potestate. Secundus index
 et iudicis, quia eo se secudimus et scitamus. Tertius medius
 quia equaliter ab extremis distat uel impudicus modo primum per
 eum probi inspectio exprimitur. Quartus annularis, eo quod in ipso
 anuli testetur. Narrat Macrobius in libris anatomicis nostris,
 uerum quendam de corde natum primum pergere ad uerticem
 manus finire minimo proximum et illic desinere in
 ceteris eiusdem digiti uertis. Articulus quintus dicitur
 eo quod uires scalpimus. Inter uolam et carpum, metacarpum inter
 iacet, uel pecten. Subest carpus, nos brachiale uocamus. Antenna
 et Arabes Laletam dicunt, quae uelut manus basis substat
 est, pars superior digiti dicitur.

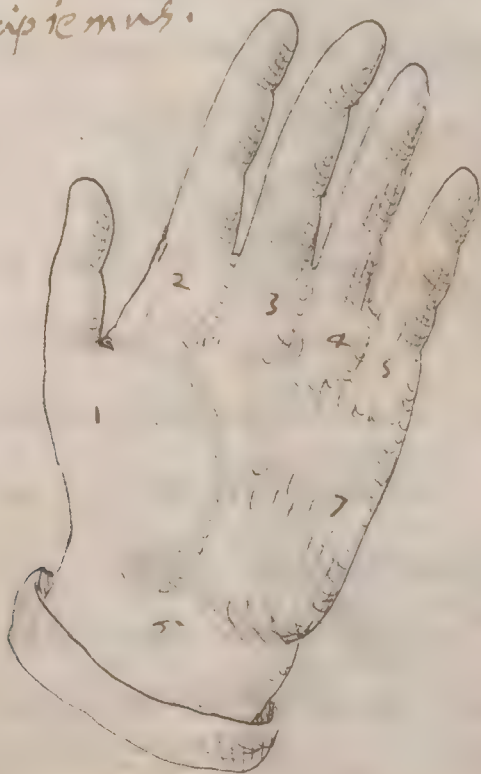
Vulgares, et imperij isti Chyromantæ pro rationibus huius scientiæ, non
 nisi experientias adducunt, quod linea pollicem in prima iunctura ar-
 cat, et colli, pignorem diiudicat, non aliam causam dant, nisi quod
 in omnibus, qui liquet sinterunt vitam hanc lineam in pollicis, quoniam
 iunctura respiciunt. sed experientia sine ratione manca est, et si experi-
 entia sit arrium omnium fundamentum, tamen sine ratione claudat.
 Nos autem omnes rationes et fundamenta non solum putamus,
 — quam quæ ex Aristotele, Placone, Aclimantibus, et Placone, et
 — quæ ex Labinis, et Placibus in humana Physiognomoniam receperunt
 — inus. Hi enim ex anima huius partibus, quibus cum humanis in-
 — tercedat similitudo iudicia contraxerunt. Ex animalium enim pedi-
 bus, qui cum hominum manibus aliquam similitudinem habent,
 coniecturas capiemus. Quamplurima sunt animalia, quæ manus,
 pedesque huius intercedat habent, ut simia, ceropiteus, cyno-
 phalus, lupus, et similia alias dare apparentes, alias proportionales
 — quodam ex similitudine continentur ut in processu conspiciuntur.
 Vidimus in humana Physiognomoniam feram formam habere
 quadratum in medio sub oculis, et animal ferissimum, maxumimum
 et liberale esse, et inde coniciebamus homines quadratum, et sub-
 oculum habentes esse feros, maxumimos, et ad eius simi-
 tudinem feroces. Nos in hac arte omnes et ceropiteos, et
 eiusdem generis animalia sub oculum in medio pollicis huius intercedit
 et sensum habere, et eadem animalia maxime esse in curia,
 ibid quædam homines idem sub oculum, eodem modo oblique et
 transverse in pollicem habentes videre huiusmodi mores

positum probantur. Demonstramus in humana Physiognomonia,
in xivis esse obnoxio: conicimus. Sylogismum, quo eiusmodi con-
iunctiones probantur. Demonstramus in humana Physiognomonia,
Nec obliuiscimur naturales postlim causas interserere ex elementari
qualitatibus. humido, siccis, calido, et frigido quemadmodum, et in
humana, et in caelesti fecimus.

De septem interuentis. Cap. 4.

Id autem quam alterius progrediamur, in manibus montes determinare
oportet, ex quibus magna omnis mirum pars pendet. Nos interuentis
manuum scilicet in septem partes distribuemus. Huius partitionis pri-
mam iam iam explicabo quing, ad digitorum radices accumbentes,
montes sunt, sexus ad carpum pertinet, et vltimam annuunt.
Has prominales partes, montes, sine interuentis, omnes, qui no-
necesserunt vocarunt, et illos septem planetas ascripserunt.
Nos a digitis incipiemus.

Primus sub jollis altare, secundus sub iudice exorrigitur, tertius medio
subiacet, quartus annulari, quintus auriculari, sextus in latere,
septimus sub annulari. Hi montes in meta formam, quasi mon-
sicuti, ut interventa e manus plano asurgunt quorum aliqui
non alio processu innascent, et supercilia eleuant, alij humiliter
deprimuntur, ne d'eam abscedant alij medietate se habent, cui
claudis se erigit, in planitiebus non exasperat, et coloratior, p' y-
a' luxuriant. Naturae sublimis donum d'ant, et ubi Naturae
studium, et opusitatem, et industriam ostendere placuit ibi illius
propensionem contemplantur libet quasi digno commostrant
gloriam, bonitatem, pompam quaternam, et alia f'ine blandimenta
polliceri. Contra quibus subiacent montes, et insigniter humili-
antur nec non d'antur, ibi deficientes Naturae opus osten-
dunt, pauperiem, miserie, et in e' h'ia euenta. Primus uero
ne d'antur se habent mediam inter utrosq' fortunam sortientur,
sed ad naturalis aures deducere placet, qui calida, et humida
complexione uigent, qui pinguiusculi sunt, in manu parces,
sine interualla pinguiuscula habent et eleuata ex in hoc orbi-
no corporis temperamento optimi mores sequuntur, optimi mores
nobiliam, magnanimum, et Principum famulantes conciliant,
unde opes, fortitudo, et magnitudo. Qui uero sic temperate d'antur
hi, gracili, et exigui corporis, unde humiles, et subditi non
nulli et eiusmodi temperaturam mali mores consecretantur, eo quibus
animorum, amorem, ex bonorum carentia inbequantur.

De Veneris monte . Cap. 8 .

Cumque in montem consuetudine inter se agerentur nam
alii Solis montem Iovis vocant ex Saturni Mercurij et Ven-
erij Solis, et cum inter se non complent, quæ veritas in eorum
libris recenseri solet, cum omnia sine dissimulatione ratione
nactent. Nos montem inanes aliquando sumus, et primo à
Veneris inferno incipimus. Illi primo manus digne
Veneris montis subiacet, cuius limites sunt ab interfectis indici-
bus politus, quæ exposita linea ambiens circum ipsum in-
carpum, hoc Veneri subiiciemus. Ratio nos admonet, quod in-
congrua animalia partem hanc inter quatuor etiam im-
pedit habent et varijs lineis interseptam, et distinctam.

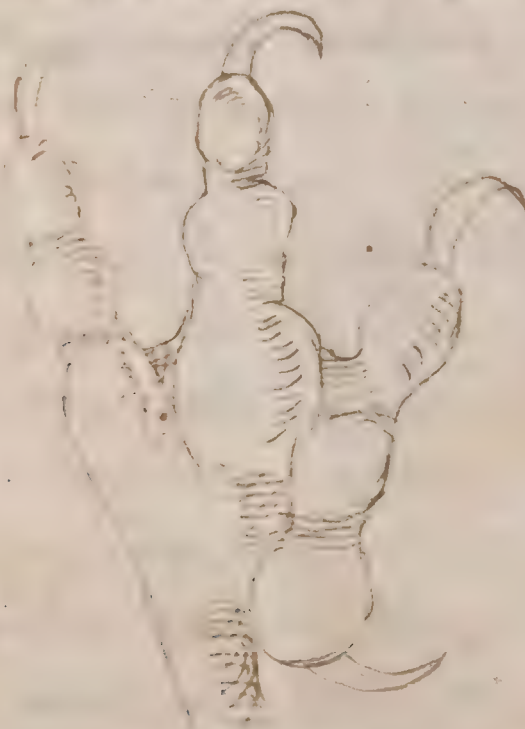
Animalia, quæ eiusmodi intercalum in nervice invenimus
habent, sunt. similes, ceratophori, procephali, et similia, et hæc
eadem luxuriosissima sunt. Similes manus digne, imitantes
homini similes habent pedibus ut manus utuntur, inflectuntque
perinde ac manus, eademque sensibus eximias habent, et som-
noscia delicias simul in vitam non aliud, quod non possunt
ut inflammantur et in multitudine rerum sunt. Item simi-
les, nam ad venerem præva ardentes, et amplexu com-
plexu cum mulieribus iuncti, etiam iudendi tractant
et amore manutantes. Naturalem enim naturam addunt,
eos, qui eiusmodi somni et naturam habent, et modicum,
alibi et similes complexionis esse, et qui eiusmodi compres-
sionem possunt, veneri, et luxuriosissimi sunt. Nos eorum
— icones apponimus ut doceant, demonstrant, populi quibus debent.

ta Iuppiter inter planetas. A fulmine nata est, nam cum altissime
 ablimat, nubesque terras, ut Apuleius ait, supra eundem aeris
 regionem, ultra spatium illud, quo pluit et minuit, ubi nec fulmini
 nec igni vis est immensis enata. Superiora solat in orbem,
 ut quam longissime distans interuallo eam non concevant, qua de
 re solam quidem summam aquam diuinam spectabat. Apollonem
 - mores. Casta, apud iungit. Aeneas, liberalis non incerta iocunditas
 non clauens, modesta, regis mores, et regiam maiestatem pro
 locum in mores augeri dicunt Apolloni. Quod cum aqua bene
 - rationis. Unde qui subter hoc elapsus, et bene figuratum habent
 aquilarum instar, eiusmodi mores possident, et exinde regiam ve
 lunam qui autem de profusis his numeris contraria. Eius pectus
 figuratum apparet, ne cunctum, et solutum de numeris sit.

de monte solari. Cap. 7.

inter medio digito intervallum, quod soli damus, et in dactylis, quod
in longis, et in multis, ac in multis, et in multis, et in multis, et in multis,
maxime exuberat et fere maiorem partem manus occupat. Le

ut sol tantum animal, et vicum habito est pectore sed non rationis
varius degenerat æque ac sol, qui prima sui parte ad Meridienem
usq. vigore increscit, nulli in prima anni parte, vere, et æstate, mox
transiens, cens. deducitur ad occasum, et hyemem. Idem oblatentibus
ignem, et patentiorem oculis. cernitur semper, ut sol. Gallus gallinæ
solare animal. solus universum cælum circumspicit, in sublimis quoq.
audiam. salutem emittens, oriens sol ipsum nunq. fallit, uehemen-
tissimam vocem in cunctis semet tantando vincere conatur. namq.
auram clara consuevit voce uocare.
Ium solis est vicum, idemq. uicem solis tur cantu. Leo, et gallus
eiusdem solaris virtutis propter naturam participes. Sed gallus à Leone
imitatur, et quasi solitur. Cuius causam Proclus in libello de my-
steriis, et Magicis à materia sententiæ assignare non potest, sed solum
à superni virtutis imitatione. quoniam potentia solaris virtutis
conuenit galli, magis quam leoni. Quod ex inde apparet, quod gallus
quasi quibusdam luminis sursum, apellandis soli, et quasi aduocat,
quando de Antiochus medio cælo ac. . . deflectitur. Michael Em-
ilius dat culpam soli, à quo habere dixit acutum visum. sed videtur
inuestigare, quod experientia cognoscitur habere minimis undis prius
repperit, ut à terra sedatur, in qua continuis habitant. Aegyp-
tiis acceptum seruit. Similiter quod instar solis cuncta, quæ
generat insigni fecunditate sua solis quodammodo perpendiculariter
emulatur. Secundo quod sicut sol suo lumine mundum illuminat,
ita acerbiter eius acie clarissima, et rationum splendore eximio
indignus est. Tercio cui volatus permittitur, etiam solis imitatur,
qui singulis quoq. die immensa primæ nobis spatia continet, et quotannis

Zodiaceum perperis. Solarem hucant Aegyptij, quod eius substantia
 ex sanguine et spiritu constet. Sicut & Phœbum antiqui, propter
 varias formas, quas diversarum amorum impulsus induit. Sed
 sed accipitur speciem spiritus, cum Apolline etiam convenientiam
 habet. Sunt, quod soli de antiquis semper nullo negotio aduicis
 solis radios inuentur neq. intentis oculis autem uerum nec in-
 capere possunt, nec diuina flamma ostenduntur. Viri tamen
 quibus in alium exhumuerit pars medio subiacens, ac bene-
 signata. Eisdem modis possunt, quibus Sol, quo Apollonem
 libri narrant, nos paulo inferius subiecturi.

Ad meliorem usum, et maiorem applicationem
 Iconis, Galli ex accipitris manu subiacimus.

De saturnio monse. cap. 8.

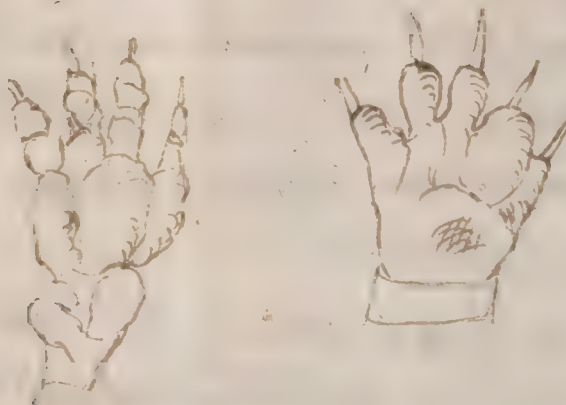
Sole enarrato, proximo uidetur saturnus aggre. Den. 9. 1. 1.
 medium spiritum annulans subsequitur, qui Saturni subiectus.

imminet, in depreto, ut ab alijs interfectum. quod in mor-
talius sic apparet, quod visum melancholicum, et saturnum ani-
malia talis subreptum hunc, et in semem habent. Saturnum
animalia, fere omnia, quae in terris, et aeris canis habent, non
inesse miramur, ut hystrix, Erinaceus, et scapula, acerta, et similia.
Hystrix anteriores pedes taxo habet, posteriores humanis similes
quatuor mensuris se abscondit. apud latos hyeme in canem pro-
dit. Erinaceus, hie erinaceus conditur hyeme sub arborum canis
aeri, pomis per arborum conceptis utitur. Hic latet in arboribus
hyeme, pinguescit, utermentur et in suis fidei profundas densas
canis, et pueri, et terra cooperit. Latet nomen inde adeptum,
quod hyeme latet, vel minimum a quilibet hunc
hominis, quod pedes eorum similiter in digitis, hystrix est una, aut
palmis induratur et in obliquum flexuntur, et ad latera, et modo
quo homo manum flectit, et quadrupes graditur, canes autem
et in sepulchris habitare tradit diabolus, et veterum traditioni
foraminibus, isti quatuor menses habitat, in terra nil comedens.
sufficit hic mensis, ut paulisper a manus sole eleuetur,
et designatus, et hie quae saturnus bene possitetur, consequitur
est.

De diffinitione canis exemplo futurus, sin-
gulas appropinquamus.

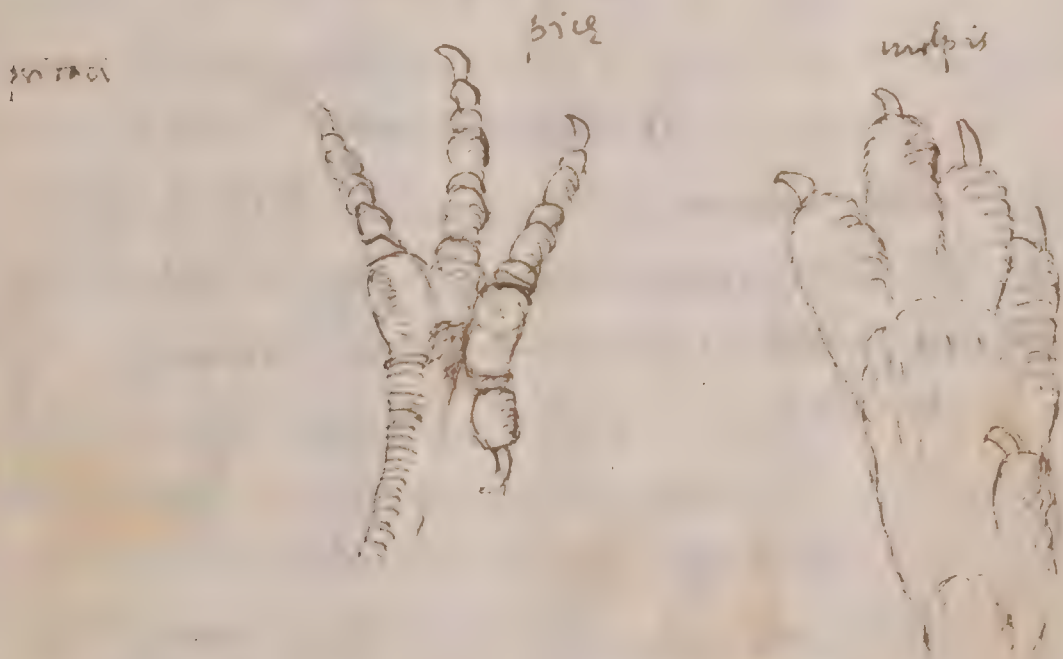
De Mercurij monte. Cap. 9.

Sub appellatione minimi, vel auricularis digiti charitus est Mer-
curius. Animalia loquacia, canora, quae ingenij industrieque negotia
humano intellectui proxima sunt, hunc ueritatem indicantem
elevationem possident, uelut psittaci, picae, vulpes, corui, et eiusmodi
ingeniosa animalia, uelut colubae, ut Mercurius. Pica lingua
multoq; sanior, quam ceteris animalibus data est, ut uerba
recte loquatur, et enim antropopoeia sunt, quasi humana lingua
procedunt. Inter aves ingenio et sagacitate praestat, si autem non
solum loqui, sed et uari, nemoris pariter, admodum speculo
propria forma delectatur, uelut gaudens, uelut dolens, similis
efficitur, gaudetq; puerorum conuersatione. Pica latet lingua,
ut uig. generi, quod humanum sermonem imitatur. Avis tarta-
reus, homini uicem simulans.
Pica loquax uarias motu aliter sentire uoces
seruili preceptum quicquid ex auditu, ait.

et manus dextera, quæ loquuntur, nec solum tantum, sed dixerunt, ne-
 cessitas, quæ intra semet ipsa et contemporane non occultat interitum.
 Vultus, calidum animi, canervis suis plura faciunt, examina, et
 multifores aditus, ut minus facile à venatoribus illequeari possint.
 qui cum manus parvam hircinam habent eorundem animalium non
 possident, et accidentia

leones præter præter et unguis ab eo sumunt, in Zivum
 in pedibus exuberantem partium sibi
 et non ignoret.

De Martio monte. Cap. 10.

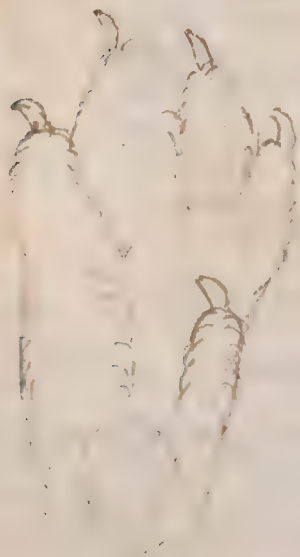
Ex regione amicalis, quæ sub Mercurij monte, præter
 manus, præter manus dorsum residens, è regione positus montis, ut
 inter eos lenocentia, ita et proximus à se sunt sibi sedes.
 Hoc montis experientia destituti existimur hanc sedem Marti dare,
 quem locum propter partium robustitatem et phagorum violentiam

Martis nomen meretur si enim aliquem pugna ferire volumus ut
 hac parte in corpore percutimus. lanceas, gladios, pugioes, fortissimè
 utrimus, carne enim, ossibus, et nervis aptè constat. Robustissima
 et bellicosissima animalia hanc pedem tumidiorum habent. Unde
 canes, leones, equi, et tauri in medio angularium hanc partem
 elatorem habent propter carum. Equus Marti immolatur ex
 Teste, vel quod bello aptus est, et martium animal. Lacones equos
 Marti immolabant, Deo scilicet fortissimo, validissimum, et
 Minervam bellorum Deam Hippisim, quasi equestrem no abant.
 canis canis, et sic temperamenti, ut Mars, pedes priores quibus
 distribuit digitis habet, ut leones, et tauri. Leones natura
 indiffini, et audaces, et feroces, et iracundi, et insatiabiles
 ob mores, Marti ob ferociam, et ferocitatem et amorem.

canis, et leonem simulachrum pedum validissimus

canis

De monte lunari. Cap. ij

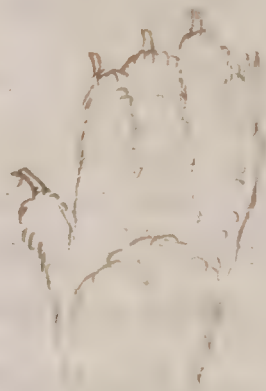
Utpote pronuntium ultra ita in manu parte una prope faciem
magnam partem sibi no[n] habuit in montem Luna: et lunari animi-
in hanc partem in ueritatem attulerunt, equalia uimula et noctu-
ra, et per hunc uices sentiunt ut in nocte, cubones, resmores,
atq[ue] cap[ut], et eiusmodi nocturna et in ueritatem animalia. Cato
in lunari, comitatus morbo affligitur lunari incrementis, et uolens
habens grandiores. Aegyptii autem eius pupillas ad quoddam
luninum incrementum deuenientem augeri, minuiq[ue] testati
sunt. Sed id tantum, sed noctu etiam in tenebris sydens modo
illius oculi lucent, et quod maxime. Et feralem, et vegetabilem
hunc naturam sua recondite exequat. Nocturna nocturna,
aut oculi interdiu hebetes in cavernis, locisq[ue] desertis habitant
et tenebris, hominum frequentiam etiam, noctis monstrum
nocturna à nocte remota. Ita, quo canit, et uolat, et quod
est obscurior nox, et uolans uolans exeret inoffensos, inter-
diu autem. Vespertilio nomen habet, quod uespere, et nocte
nocte placeat noctu uidet et interdum tunc nihil. Quorum
omnia icones speciales proponimus. Quia in quodam modo
insignis inuoluntatum montes, optimisq[ue] scilicet uis et uolans
atq[ue] in uolantibus, lunariam uirtutem puriores sunt.

nocturne

tuboris

catis

De manu saturninam, et meteneticam compo-
sitionem indicante. Cap. 12

Iam satis superq; de manus monitis euagari sumus, operis periti
me, et curam in deo, si singulas indica simus, quidam, etiam
manus cognoscantur, non enim parum ad morbos etiam conducit.
si epigramm aspectu, montum, et linearam, quae saturninae, vel
longae sint, diuidentur. Hae a suis et empiricis et ymagi-
nibus non enarrantur, ut poe qui, alii principis, et inuicem
inuicem inuicem, quae utem et poe, non uti, phylo-
sophis, medicis et natura eius rationibus demonstremus, et
saturnina manu indicemus. Huius saturninae manus, manus
A, et cum digitis longis, et a se obliqua, coloris fuscus, et
nervosa, ipsius nervis et ossibus apparentibus. Coniuncta hu-
mili carnis affectus, et capillorum durior, coniam, et durior
etiam, comp. exio uti, et sic, eius manus etiam, etiam

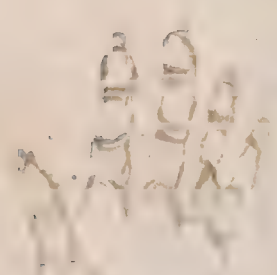

nigra vestimenta induens, comedens e. etque multum, per se
in micros, et servare minime. Auct. Ex multis harmoni-
is erasmodius, hinc, et quatuor obnoxius, pedum, et manu
rebatum hinc odor alarum fatis hinc et ita, et reliqua
que repleta hinc hincque libro deptimus. Cercopiteius manus
in hinc hinc Saturnum referre videntur. Cercopiteium quasi leg-
minum dicit, ob id degenere mores, et firmam in hinc hinc
Animalia saturnina sunt nigra et que hyeme in hinc hinc
aut arborum, et speculatis, quasi in carceribus, ob id saturnini
carceribus minime temper obnoxii sunt.

Tabellam concinnavimus in qua saturnina manu
compegimus, in dicitur. Similitudine cum
cercopiteus, et noctis.

De manu iouia. Cap. 13.

ouia manus alba ex roseo colore deora, nec pinguis, nec macra,
nec longa nec brevis, nec molli nec dura, utriusque nervi et
ista neque elata neque depressa. vultu magnis pulchris, auribus an

mediū tamen modo inter extrema se habentibus, aspectu in mundo
terreno et venerabili, sicut veneris, in hoc discrepans, quod magis ad
civilem rationem declinat, capillo albo, modice albo. Mores.
naqui mihi magna apertus, plus luxuriosus, quam habet, in his ac-
tione impetum ad omnes gratias honestas, mundus, erit,
suumum se utens simplex, et qui se beneficere semper curat. Uxor
et filios amore prosequitur, multorum chorū, benignus, iustus
honorat senes, amans amicorum et amicis, ponens pacem inter
irrogantes iudicis, omni intellectus, et legibus, omni ex parte iudicis,
et iustitias, et qui dignitates facile consequatur. Hos, quibus
manibus, affirmamus, quos morum sub iudice conveniunt utamur
habet, et iustitias exponebam.

subiecta libella humanam et aequilam
manum refert.

At si infelix iuppiter fuerit cum manu miranda. alta, et mens
lonis subdita, male lituris exornatus, caput capilli recti,
mores ignobiliores destructores bonorum irreligiosus, timidus
et non mansuetus, insipiens viros, nec honorans eos, humilis
et parvulus, non bene inclinat, ad amicorum et filiorum amore
alienus, indus, malus, ignavus, et propensione temperamenti
parvi. Inde morbi ex temperantia, et humilitate, et timore con-
sultione, perhorrida, semperque occasione est ad sanguis
exeritur.

Ex ignobili aquilae, nulla. Nihil.
et ipsi hic manus imitamus.

De manu Maris. Cap. 14.

Manus maris in medio capite magnae sunt, et humilis, et dextra,
et nervosa, aliter tunc obducta, nervi et ossa sunt humilis,
color rubri coloris, aspectus inter et vultus et hoc et hoc et hoc,
et bonorum et bonorum et bonorum, non est et hoc et hoc et hoc.

patiens, et bene signatus. Animalia multa, canis, ursus, equus, tan-
tus, et egesta pugnantia robusta sunt, calidæ et acce complexionis.
Siores. Solent iniusti esse, et qui nullis rationibus subigant possint.
molenti audaces, periculosi, voraces, omnes honores sibi arrogantes.
inimici uxoris, et filijs, alieni cupidi. suorum bonorum afflictio-
res. eorum exordia ex ferro, et igne.

Equi, auri, et ^{auri} ~~ursi~~ pedes apponimus.

longior manu manus coloris rubi in ei, lenissime; granorum rubeo-
rum multitudine maculosa, carne dura, sicca, concaua, uirga
mon eius uisphatus, et male signatus, uultu rubicundo, et naso
quasi infuso heruio olæ, oculis paruis, collo in sinistram re-
uoluto signo signato. aspectu terribili habens in pede uirga-
ulam, corpus aruatum. Siores. Amator ædi, remota in uxo-
rum, depredator uirum, greges suorum intumens, impi-
etati peritiosus, et reuerentis rationibus inclinatus. Eius san-

quinaria exercitia. Peregrina domus amata, in qua navi
labores et angustie et contumelia - alia nocte, ex mura iter opus
vobis vixit molestus, unde in operibus lenum molentia in-
ponat, periculum in secessu, aut comburitur, in muret.

Custodiri canis, et miles et hominis subrepta
bella capere illos.

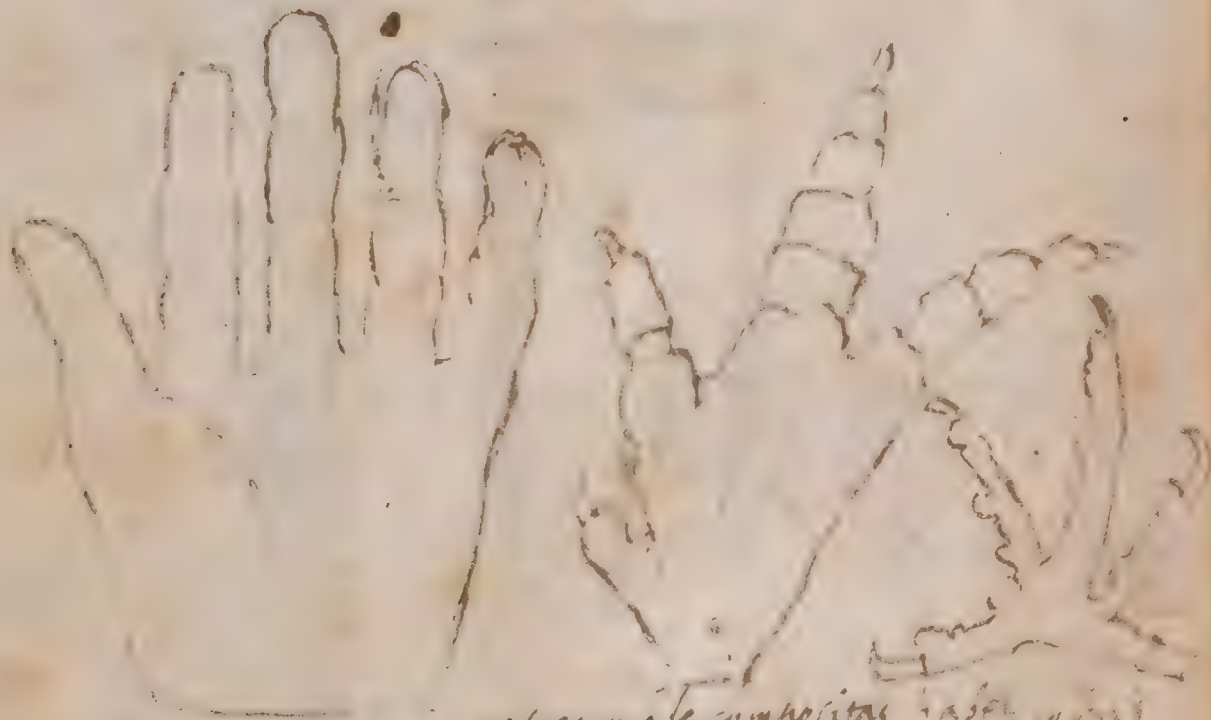
De mari solivi. cap. 111.

omnes manus, fides, sunt, niques et virtutes, coloris albi, sine
macula. inuicem sublimis, inuicem magis prominentem, inuicem
et piam, danda, et virtutis coloris albi, ore rotundo. Hunc
eius medio, fides, sublimis, sed quia confidens, bene signa-
tus. Hunc. Sublimis, spiritus, fides, inuicem, virtutem, humanus
iustus, qui paretur, mat, auct, omnes, mat, ordatus, iust-
us, inuicem, alienus, ab ipso, et fide, virtutis, cum virtutis
inde, inuicem, virtutis, virtutis, inuicem, virtutis, ac virtutis
principatus, et quia aliquando consequi poterit, non minus virtutis.

Senilis et senectus. Soli in mimalia sunt. Soli in senectute.

Galli indij et accipitris cum humanis
manus inspicere.

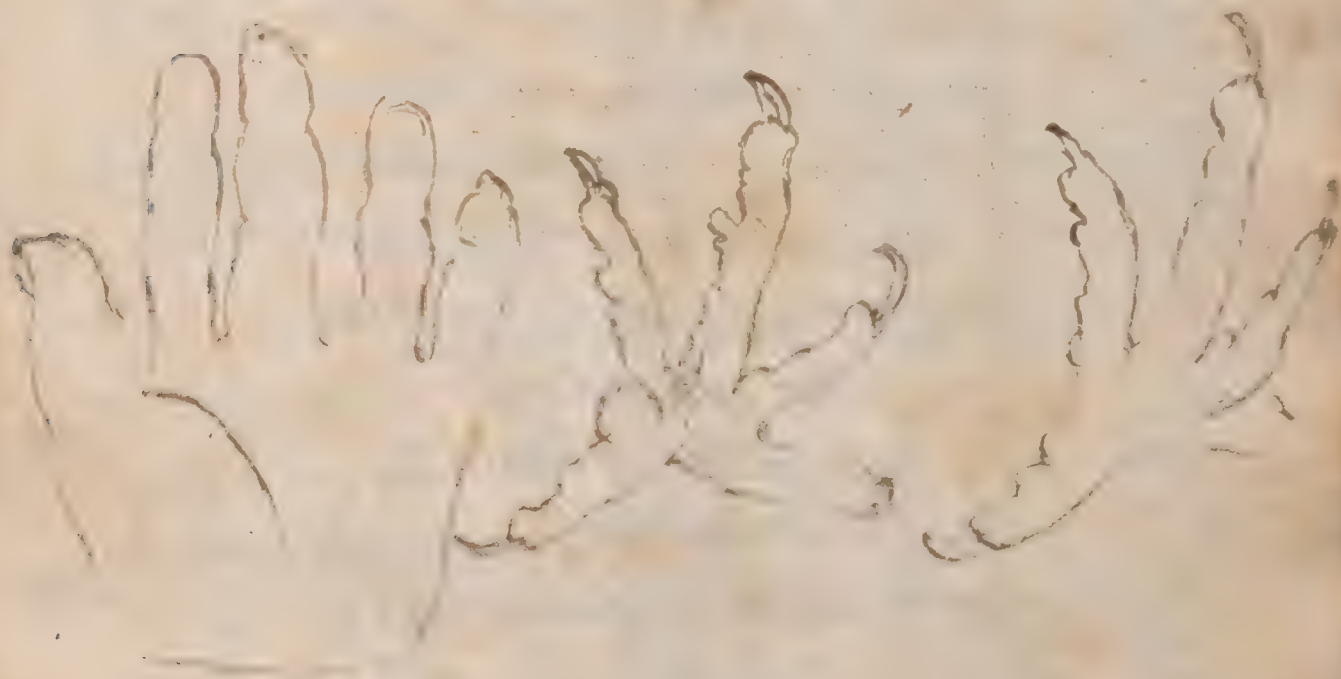

Infelices sol manus crassas, breves, et male compositas habent. Soli
vires. Mores. Ambitiosi, honorum cupidi. Morbi ex igne, et febribus
comburentibus. Morbi in peregrinis locis, et ex calida intemperie
facti, et morbi violenta, et morbi comedentes carnem, habent
oculos imperiosos, caecos, strabos, et debiles visus. Manus depressas
et male aquas. Aves solares infelices sunt, ex nobis in se-
necibus, et aves, anseres, buseones et qui falsa similes
degeneres accipitris, et alii. Vultur cadaverum affectator,
magnitudine, vigore, colore, et forma ab aquila degenerat. Ex
accipitribus degenerat accipiter. Nam vultur et accipiter
sed repitibus et infelices in plurimum vivunt, munitione et sapen-
tibus

11
Buteo deses ex cegnis, non ualidus, sed uanis infectus, uermibus
inuidiatur praeda aliquando uicta, uoluisse exire, uel de-
cessu degenere auctor.

Tinnuncius, Buteonis, et hominis manus habes.

De manu Venerea. Cap. 16. En uene-
ream complexione indante. Cap. 17.

Hanc faciem, que ueneris, complexionis respondere uidetur, in ma-
nu representabimus, molli, delicata, pulchra, plena colore
et rubro commixta, uenusto decore ornata uoluta, blanda,
et uoluta, sine uenis, filis et obliquis apparentibus, et
mollis uoluta pulchra, et mollior intercederet, in a totis
uideretur, ita forma basili, et uoluta uoluta louem admanen
reprimis. Pollicis mons eleuatus, et bene incisus. Corvus dat
inonum, oculus quator et uenustus, splendore insignes, capillus enim
et mollior in uoluta, et uoluta, et uoluta, et uoluta, et uoluta

videtur. vestimenta utraque aurata coloratq; subtilium capillorum
 et labiorum. facie carnea. pectoris nudi, vastum amum, tendens
 eundem. incedendo melior se aereus. si rigens. eius more
 ostenditur. vigorem radicis humidus denotabit. et fecunditatem
 in prole procreanda. Idem in pedibus considerandum. et pariter
 ossibus, et luxuriose secundi sunt. Mores. Qui ut inusum
 non cogitationis, abhorrens iras, scit saltem canere, et ab omni
 illi satagit. cernis, et assiduo lupi vacans, libidinosis, zelotypus
 amator pulchrorum magisteriorum. Benefactor, obediens mulie-
 ris amicus. iustus, optimus amicus, potu multo gaudens
 pauci cibi. ardenti fidei. laborans, amari ludo, iocor, utrum
 annis. annis ienerationes, propagans gentem in omni
 turba. huius montes possidentia sunt perdicis, columbae, et
 similia.

Venus infelix facit manus non tam venustas, non est depre-
 ssus, et male signatus, sicut et ceropiteus. Similis dat
 in genitalibus, moxem gloriosam decernit, perveram, so-
 structionem renum, venae et auri. et audendum doctorem, in xu-
 riamque assidue, et sine intermissione manus, in parvisque, et in
 cibus Venen inclinatos, cum infelibus feminis tractantes,
 et turpibus, adulteris, et omnia illicita diligunt, et quae de
 infelibus bene diximus, idem de infelibus Venere dicendum.

Similis et ceropitei manus inspicere icones.

De manu mercuriali. Cap. 17

Mercurius dat manus modice aratiles cum digitis longis, cum ar-
 tibus generosis, bene compositis coloris mellis, non clavo curio
 superbus, optimis notis insignitis, cum anulo Venen, precione
 si orientalis, et felix fuerit Mercurius. Ex digitis autem inge-

[illegible]

summum, medium, et cetera.

subsequens tabella hominis, pici, gestas, et ulnæ
manus picturas exipit, sibi mutuo correspondentes.

At infelix Mercurius manus maculenta, ceu nix, more leuissimæ
et subtilis turrim feritur. Hæc, funditibus loquor, nitens
alijs persuadere, quæ ipse non credit, stultus, et manualibus artibus
suis dant operam et obscuris, et illiis, multa simulans, prorsus
ingenij, semper in cumeris versans et namis oritationibus.
Hæc loquaces, et hæc, cuiusmodi manus possident.

Tabella hæc compingitur ex loquacibus, et
obstreperis animis.

De manu lunari. Cap. 8.

Lunares manus sunt pingues, molles, rotunde, albe, digiti grossi
et breves, cum molli languido, et dissoluta, manibus notis, nix
rotunda, statura brevis, et carnulenta, vultus non est magnus,
corpus albidum, maculis confectum, oculo contorto vel strabismo, facies
indistincta propositis, qui varijs rebus delectantur, qui pauperes
reginari inutiliter concupiscit, ad numeres aut inclinatur, multo
concupiscit, sed non diverentes obviisiam significat, ad gene-
rationem impotentes aquaticas negotiationes querentes. Lun-
ares honesti sunt. Signum in ima manus sede repositum, pri-
mo in bere prominens et gibbum, et primam manus regionem
in longum, sinuente perreptat bene signatus.

Angustis, vane pedes, humanis hic
respondentes habet.

Infelix Luna homines nullius utilitatis producit. Invenitur in oculis
 ingluviis, dentibus, ignes, ignes. Mors in lingua subditur, in igne
 nec non implantantur, et tanto nocturne aures diurnis merito
 edunt, quanto lux tenebris nobilior. Morbunt, qui manibus
 corpus tollunt, et multumque ulceribus deformant, ut bona. Faci-
 unt epilepticos, et paralyticos, et non solum omnes oculi a luna. Animalia
 nocturna, et huiusmodi lunaria sunt sub nocturna ulula mysticorum.

Nocturnum, et insiduum animi manus de hinc
 cum humanis impetibus. Subone natus
 et micturatus.

IOAN. BAPTISTA PORTE NEAPOL:

De ea Physognomonia parte quæ ad manus spectat.

LIBER SECUNDUS.

PROEUVIUM.

De manuum proutus ac tuberculis, nec non de manibus quæ cum
ceteris planis qualitates, et complexiones indicare solent, præ
cedenti libro utitur differimus. Nunc ad magis singularia de
pendentes, de iuguris manibus interpretis verba facimus.

Quam inaniter circulares empirici, de linearis
et illinearibus manibus distinguunt. cap. 1.

De linearibus et illinearibus manibus scriptum est, non nisi coarctatis
notis, quæ impostoribus et empiricis illi chiromante de his
sententia, ut facilius veritas cognoscatur et mendacia persunderetur.
inquunt ergo isti. qui linearis manus, et nimio linearum ni
miam plexas habuerint hi omni calamitatis pleni, et mi
seram vitam erumnosam et calamitosam ducunt longam, et in
ultimam senectutem perveniunt, vel sine decessu in senectute
viam suam, insani, inconstantes, et tandem omnibus exst.
inter autem, qui manus nullis lineis distinctas habent, omni
limitate pleni, vitam volupuosam, otiosam, et complere ducunt,
commodam omnium plenam, inafflictam conspicui muneribus de
voti et sine labore et lachryis vitam suam, vitam saturnianam
viam bonam ducunt, sed et omnia sine auctoritate, aut ratione

equum ego ex utroque, quae ante remittimus, ubi plus resistant, ubi
minus, ubi plus inquirarum, ubi plus humilitatis, minus earum impleat.
Sed id, omni post habita ratione dextra semper inspicienda est. Sed
quia dextra manus in omnibus armorum, virum, et quorumcumque
in inspicere munitur apud pro facto ab inveniendi utitur et in
sua et in eadem attractione terra, manus curae callosior, durior,
et alperior, et ad ea omni alperitate obliuiscuntur qualescumque
nos, et in eadem et in eadem manus videtur est, ob id cum
sinistra foris inspicenda venit, ubi omni amoto impedimento, signa
omnis magis et alperitate et volubilitate committuntur. At tamen quia
omni exercitio in manus, non nisi aut, et in eadem ministerio dant
peram, earum dextra inspicenda est. Siquis cum dies nocte calidior
sit, et in eadem quae in eadem nalcuntur, cum tamen cum loci caliditate
adeo tepus, et reflexus, et obliquus manus dicitur in eadem et in
manus ades committuntur in eadem in dextra ratio haberi possit
et in in dextra inspicenda est. Mulieres vero cum hoc utramque
verum in manus et in inspicientes non habent, quia hoc uolam
diffundantur, dextra enim in illis inspicenda est. Et sunt rationes
quas recentiores attestantur cum manus commenda fieri. At autem
et in eadem maxime dicitur post multa experientiam meam cum
autem in eadem non peccare. Dicitur igitur utramque, in eadem
in utroque sexu semper esse inspicendam: nam plerumque uolam, quae in
una adunt, in altera de eadem, et quandoque eadem in utramque
conspiciuntur, ubi maxima naturae subtilitas commendanda est: nam
ubi malum aliquod, vel bonum molitur utramque, manuumque signis

illud quodammodo eadem maiestate, ordine, et nutriendum
venerit exultum, quasi etiam, huiusmodi hominem commone-
at, ut antequam in alioque permanendo vel complectendo et
et ubi signa in una seculis in eterna conspiciuntur, huiusmodi
care, vel conlequi poterit, ut in periculum incidere videtur
malet, veluti exasperantia sepius cum ratione concurrens
ne certiorum reddere.

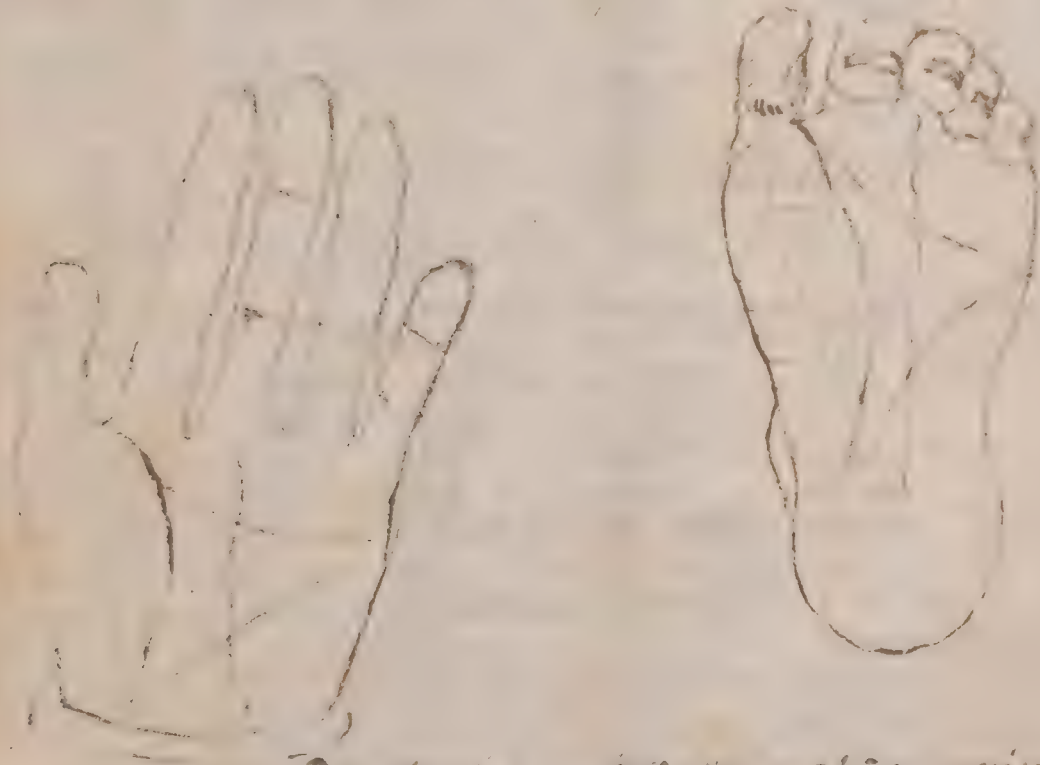
Plurimum pedum lineamenta inspicenda est et obiter
de pedum coniecturis. Cap. 4.

Non solum quae diximus in deprehensione huiusmodi coniecturis in-
spiciendi sunt, sed plantarum pedum quae celsius conlembant
unt, quod rebusque istis huiusmodi conlempserunt, quae inspicere
non minima in nobis esse in huiusmodi. Nam Galenus 2. commentarius
in Hippocratis librum de fracturis scribit, pedum et manuum ex
est omnia ex parte. Nam manuum et pedum lineamenta inter se
conlempere non oportemus, nisi in naturae benignitate, et
aliquo in manu signa obliuiscuntur, et huiusmodi, et huiusmodi
namque in pedum vestigia inspicuntur et huiusmodi in manu
aliqua seculis, quae in huiusmodi inspicuntur, et huiusmodi. Unde non
incongrue inspicimus pedum vestigia inspicimus, ut tamen huiusmodi
mine quod pedum conlempere et huiusmodi et huiusmodi, et huiusmodi
et huiusmodi alii nulle inspicuntur huiusmodi nam cum huiusmodi
huiusmodi nobis inspicuntur, et huiusmodi huiusmodi huiusmodi
ocula huiusmodi, et omnia obliuiscuntur, solum in huiusmodi huiusmodi

seu cymba corporis aliquid, quo pedum vestigia terrae non
 imitantur. Pedis tactus carpi visum serit. quando igitur inspicimus
 erant pedes? nunc autem quam scilicet, utat. scilicet aqua pedes foueat,
 ut si immoretur, ubi remolluit cutis, abstergetur parvo, mox
 - hinc, et punice exornatur cutis, et sic clarius inspicere sensui
 carnes emittunt. hinc specimen adducimus, et coram statuimus
 ostendimus.

Hanc praeiuvam praeiuvam, ut manus et pedes in prospectum
 veniant, eandem speciem referentes.

De nota, quae corporis symmetriam universam indicat
 et constitutionem vitalem. Cap.

Item mox Philoſophus animalium historia eandem simul naturalem
 et vitalem inſignem verba facit. Est enim vitalis, quae proſpectu
 montem animam animam, et ad ima decumbens ad brachiale porri
 gitur

21
pian, inalem dicitur, quod ex his uisus paret. De
hoc Philosophus uerba faciens ait. Pars manus dicitur non
dicitur, carnis est, sicut uisus uisus dicitur dicitur
uisus sunt dicitur per uisum diciturque uisus per uisum
finem epauant. Quare dicit. Bine sunt linee, ab uisibili +
uisibili ex-pollens coenantes, quoniam altera pollicem uisibilem
ad ima uisibilem defendit, altera per mediam manus longitudi-
nem dicitur finem, quae si longe, profunde, clauis, atque qua-
libet inuicem, hanc uisum denuntiant, contra exiles
exilem, longumque uisum denuntiant. Sed si quae uisum dicitur
uera sunt, quemadmodum assignata ratione consensum inuicem
ex ipso tangit confectum sequitur, quod dicitur uisum uisum
amplitude, epistola, inflexio, distractio, color uisus, reflectio
autmadentur uis: nam si uisum uisum uisum ex uisum
uigiliter inuicem, clauis, inflexio, perpe hanc uisum uisum
per longum iter feratur, uisum robustum, longumque uisum
aut. Contra si uisum uisum uisum quo plus inuicem, ex
inualis, ut uisum uisum uisum uisum uisum, uisum uisum
uisum uisum uisum uisum, longum ex consensum uisum
uisum uisum. Color porro uisum uisum uisum: nam op-
timum uisum uisum uisum, qui uisum uisum uisum
uisum uisum uisum uisum uisum uisum uisum uisum uisum

[illegible]

inclinatur quasi cum la et gibba in manus equitatem non
merito, hic optimus cernendus et progressus: nam si ad dorsum
ex imbecillitate nobis, frenum intumescit vel molliam, alioquin
concomitantibus, declarabitur.

Figuram adiecit: nam ipsa quae dicta sunt,
intelligendis non mediocriter conferat.

De mensali linea. Cap. 6

" Aristotelis problematum commentarius. Constitit philosophus
duas lineas ab Aristotele recensitis, duas alias addit mensalem
et pomici mensalem lineam cognoscit et a variis mens
nularis per mediam manus regionem transiens ad supradictum
indicius manus pervenit mensalis dicta, quod per mensam, seu
eo planum quatuor constat, quod talis se reperit no
tum ex audacem virum faciem, non egeriam omnino
corporis constitutionem ostender, et si quidem carnis non

Cap. 7.

Iste iam tractatus, in istis, quartum addimus quæ a'neutro
 is stomachi dicitur, quasi stomachi qualitatem ostendat. Hæc
 archia tum dicitur initium, in quo cum vitale vit
 cum curam se erigens, quoad eum naturalis, quæ obliquo flexu
 incurvatur, conjicitur, et erigitur, et figuram columat
 à latere enim basi est, substantia tum per coniungitur lateribus
 quasi in profundis deprimatur, et a'neutro tum erigens in, non
 neminem naturam dicitur, ut triangulum in, erigens, quod
 er manus triangulum dicitur. Sed interim considerandum in
 mentem Aristotelis de hoc. Affertur autem, si hæc
 linea triangulum inter, et non, ratione, et figuram, et
 interam efficit, figuram, sed et unicam, et figuram
 ostendet. Sed si nemini colligantur latera, et in profundis
 recludantur, et hærentur, et anguli delinquant, tum
 et figuram, per figuram, rationem naturalem subingens
 experientie et naturalis temperie. Nam eummodi tractatio
 hinc per mediam manus sedem experientis materies indicatur
 quæ manus, et universum corpus constitutum, hinc quæ sunt
 super, digesta rationem temperie et unum tum illam rationem
 à simplici virtute insigniter similitudine recedens. Non enim
 corpus et negotii partes à corde tum dicitur, et figuram, et
 gere, et regere, magnam quæ esse potentiam supra cor necesse
 est, et supra illa primaria viscera, et quibus universis vite

accumbunt in fluxus, quod manus tam inquisitor cordi respondent.
capientur. Est enim cor primarie functionis auctor, et unum
primum in cordis substantia, eiusmodi de functiones, et operationes
que in omnibus committuntur, et simulacra hominum corda, et
maxime scilicet animalium sunt, invariata uero, et in
aliqua, radium ex uelut pueri, ut in anatomicis dissectionibus
videtur. Cum ergo in ista manus regione natura eiusmodi
laborem repererim, vel hinc eximam, hincque et inquisitor, vel
autem inquisitor appropinquat, ibi scilicet non quidem immensum
generandi principium, sed humorem indigestum, in causa
tamque immensum in formatione non adimantem, sed resistens,
et in ista manus sedem insulpare, et invariata pueri
non habilem ex tali indigestum humor pueri, ut uix per se
abluunt. Albertus eadem sermo refert, libro de animalium hi-
storia, et ego ad horum demonstrationem hinc aptum. Si in tali
et monit, potius superius ad demittendum corpore partem appropinquat,
natio, et naturalis, ab eadem sede, uelut in manu per uelut uelut
ad auriculam monit, radium terminatur, et pueri hinc
a brachiali ad auricularem se corrigit, eadem sede, et in ista
exformatur, signum est ab organa et formative uelut formatur,
et si non longe a corde in principio distantes, hinc de pueri
in, argumentis perhibent, quod si promingui forent ab in-
dantibus multo supra uelut, in ista uelut hinc uelut a uelut
dantibus uelut, et bene uelut, per longioris temporis uelut

significabit. Contra autem ubi bina et breues fuerint materiae
invenitur ex inordinato et incommensurato humore profusa super-
firmamentum minus, et sic periculum ne cito vita in nihilum abeat
et ex humore illo purpureo ne saltem dolor sit aliquotum.

Triangulum in manus medio sculptum
haec figura spectatur.

Angusta vel lata manus mensa quid ignis hinc Cap. 8.
Digna deantur inter se impostores isti, quid angusta, vel lata
manus mensa possint et in manu ad hanc sententiam in-
quires sine ratione et fundamento doceant. Nos autem dicimus.
Manus internam regionem sicut habere cingulas circumplexas
sagittas, et à superiore parte montis montem interseperentes
et in imo decursum se effundentes easque mensalem, et naturalem
diximus vocari. Haec interiorum manus sedem seorum dividit, de-
ducta à mensali nomine, mensam vocant, quam si quis in-
-mensam, vel angustam obveniat, lata vel angusta mensa de-
dit. Huius functio est, avaritiam, prodigalitatem, aut magni-

Scientiam indicare quippe si in amantissimum expauletur, prodigiositas, si meritis, avaritiam, medio vero modo se habens, in largiendo medicinam - sed minus naturalem rationem aspicimus, in mentem suam, quae in humana Physiognomia designatur, et ut pro nimis ea recedens, in compendiosa signum. Reliquae, et dicitur, et humor quatuor sunt, frigida et sicca, constingens, et humida et calida constant corporis temperie, in amantissimum namque naturam, quae frigida et sicca, angustissimum, et in melancholicorum manibus videtur est. Porro frigiditas, et caliditas comes est avaritia, et caliditas, et humori liberalitas, temperata igitur mensura dicitur temperatum hominem in se. demonstrat. Ex his quasi confectarium sequitur. si proinde spiritum uberioribus lineariis laetudo in se, fuerit, fore libera. si autem in iuventute, si in uoluptate medio in iuventute, si vero prope totum manus in senectute. Contra autem de inguine eundem signum indicabit.

Ita signum in mensura manus indicat
impendem usum manus.

Post mentalis avaritiam, etiam sumus, utque alius pro nobis
consideramus impendimus, aut recedimus, quod non sibi
quenter occurrere poterit. Tum igitur mentalis linea
mediam animi transeuntem cum vitali consortiū. tunc in uer-
bis, in actibus, in rebus apparet, quod omnia indicat
noster, et signa consequuntur. Inordinata enim eiusmodi
complexio, habens defectum, et humorum intemperantiam, et
ita unde non bene manet, et inordinataque sunt uir-
tutes, et uoluntates, et inuicem, unde ex illo humorum inco-
posito furor, non raro periculum liquet, nec gloriā. Quod inu-
ere poterit - et si ad animalia referre licet, gallinam
indis, per dies, sedula, et alia edules abiles ad amicum tran-
sum hunc mentalis processum ex uitalem attingere
sunt, cum omnes ingulas, corporis et excelsi corporis per-
tinenti pervenit, cum neapolitanos carceres in-
loco, ubi plerumque nocte damnati detinebantur, in medio penen-
tibus, qui cum propter alios, in ignem ceciderunt, et se ab igne
nibus defendendo, iunc periem, et lineas omnes manus abi-
leuit, ideo multas animas, mentales uirtutes, et uirtutes
ingratis remanent. solo Dei beneficio ex ab in in-
feri morte, animum uariis ore, et pravis operibus uerando
sua cauere, quod cum in minime tenet, et ipse est, sine
provisione, in laqueum auerteret, quoniam primum paucis
suis appendio cum interire uide.

De figura unguis effingente, quæ veneris
sceler qualitates indicare. Cap. 10.

Hebetior figura, quæ ab indice, seu mediæ interstitio ad angula-
ræ, seu auricularis medium filij nostro mentu serpit, veneris
hebetior nomen proferunt. Ratio nominis fuit, quia quasi an-
gustior venes in oculis, quæ sinuosa sui cavitate præingens
rebetior et quia eadem luxuriam eadem demonstrat venens
eodem nomine dehonefiantur. Hæc nota, quia pariter per mbe-
betior apicem se supponens eius mentem intercipit, ut in
luxuriam demonstrandi munere argitur, sed et ingens, et
nisi eiusmodi nota insignis, luxuriosæ, et ingens, et in mbe-
betior. Rationem ex animalibus capimus, quæ ingens, et
et in variis sunt, ut in mbe, ceropitei, et in mbe, quæ in mbe
pedibus hæc linea non uariant

Linea se obliquans binos solis, et Mercurij montes mbe-
betior, in mbe, et ceropiteo hæc figura ostenditur.

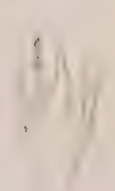
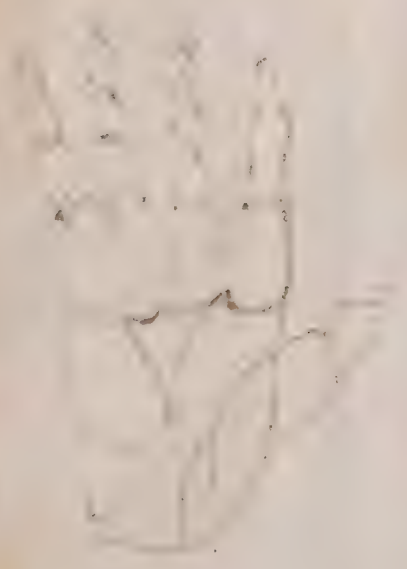

De incisura saturnina. Cap. ij.

Dum superius saturninum monem recensuimus, de eius
etiam incisura relatum est, quæ à similitudine tarsi hanc quo-
que per mediam utrobique uolæ regionem ducitur ad radicem
medij interculi. Zephi, saturnina nomen adeptæ est, quæ saturni-
num ualentium, et ualentium hominem designat, quæ etiam
huiusmodi iurum, et horum esse carceres, uia occultæ, huius-
modi, et similia, quæ libro de rebus, et uoluntatibus diximus.
Si ad animalia referre licet, similes, ceruiciteri, cynocephali
et quæ in carnis arborum, et fluminibus murorum, et montium
sub terra hyeme latent, quæ omnia animalia in manibus sa-
turninum lineam habent. Videlicet, facies, alues, testudines,
quæ carceres semper ducunt, in dominare, et interius hyeme in
celum.

Similes, ceruiciteri, facies, testudines, manus, et
saturnina contemplare.

De circulari celsura primum pollicis internodii
ambiense. Cap. 12.

Figura primam pollicis internodium circumstans, colla gestiones naturae
modum ordine representare videtur, et cum aliqua parte in
viam appareat, capiti pollicis obnoxius, et suffocationis periculo
subiectos indicat, et ego interea hanc figuram in palma pollicis
innata perco, cum stella tamen vicina, et pollicis laboro, et
orthopaedica, ut repellere penitus suffocet. Si vero cum quocumque
in unguis ut videtur circulus a partibus, vel unguibus, et
modo ab eis coniecturatur, et signa non reluctarino, sed conspirantibus,
mutatis ab anginis compressionem, vel ut malis euenire soleat,
a liquo vel violento aliquo modo moxem minatur. Aliquando
non cum ex parte ambis, sed parum abest quin claudat, et
tunc periculum mutum ostendit, quod vitari poterit in meis
temporibus accidit, quod cum suspendam amaro minitaver,
cumque adhorare, et recte miniendo, et a favoribus abstinendo.

tamque a seculo. Et dicitur quod animalis et humani intersecatione
 quodlibet, que iniquitatem et inordinatam perniciem
 velut semina uitium seu internam. Et hanc perniciem etiam
 non parum de ea inter imperitos, et barbarum impetum
 dicitur diffundit. Dicunt enim cum cogitantes, ex parentibus supra com-
 missurum. Nobis vero videtur huiusmodi viros deperditos honestatis
 et castitatis luxurie obnoxios, ex inclinatio esse pronuntiandos, videlicet
 qui exegerit, et qui mulierum parte oblectari possint, et videri, qui
 ad hoc considerandum inueniunt sunt, quod inueniunt. Et ex hoc in-
 de videtur, videtur luxuriam ostendit, et in istis in ea maxime in-
 temperantiam, et inordinatam interpretantur, et qui mores, et ex-
 ceptum humanum videat. Per se enim in eis et quadrupedes, qui in
 animalia venere utantur, et a philosophis et videtur, eius modi
 non vacant, ut sunt lepores, gallinacei, columbae, et
 lepores, lepores, et feminas et maris, et ut masculis pene-
 re, et feminas parit, et videtur, vel in eis generis esse. Et
 in eis videtur gallos gallinaceos, perdices, passeris, et columbae non
 modo cum videant feminas semen emittit, sed etiam aliam
 vocem, audiunt per minima libere. Plinius perdices in
 uenire deinde feminas dicit, et videtur venere parit. Et
 quidem et columbae Tigens, et gallinaceos aliquando. Aristoteles
 gallinacei idem quod perdices faciunt, quando hinc feminis sunt,
 inueniunt in se videtur et semper subiecti videtur. Et quod in eis
 animalia videtur habeat deinde in eis etiam videtur videtur.

prorepserunt, et si id iurum, maxima fortuna, blandimenta, sponden-
ti decem denarios minatur praesentem in iudi proesem. Naturalis
causa, quia apertior sunt manus albidior, et cum caloris minus sit
alba per se, et completa caluit malis, quae perueniunt in fine
venerunt.

Quintum mihi hic verbis accuratiores exprimebam
et propter quod assequatur, mihi exemplum subijci.

De novis et characteribus qui in manibus exculpi
possunt. Cap. 18.

Empyrii isti, qui contra nobis communi fingunt etiam, sicut
in manibus alphabetum, vel aliter habent litteras aliquas conspici,
et characteres varios. Et sciri, quis unquam in manibus A B
C D hactenus vidit? forsitan cum eorum alii in multis locis
et manus eadem characteribus insignitas apud Scythas, Persi-
cos, Chinos, aut alias remotissimas regiones viderunt, cum
non septuaginta annorum spatio tactum manu multitudine
viderunt, sed in multis hinc inde. Vident in manibus characteres

quid in his uel in aliis huiusmodi abseruimus. Cum sequissime in ma-
 num uicibus, alijsque modis huiusmodi et lineamenta quaedam
 in huiusmodi repies, deltas, uel crucees uel alias characteres inuantes
 non solum celestium uirtutes in fluxibus improbas, sed quae etiam
 naturalium causarum conuersionem conseruant, perspicue uideri uol-
 unt, quid scilicet eventus, uel informis portendant, accuratius
 expendere. Cruas character si quis uiderit, eadem scilicet sig-
 nificat notam corporis, et clara illa, et nitida conspicitur
 cornu omni generis signis ostendit eam huiusmodi in ecclesia
 huiusmodi promotiones. Fuit enim semper in huiusmodi an-
 gelis huiusmodi signa, et in huiusmodi nationes uariis, et in huiusmodi
 nationibus, et maxime signis signis. Apud Aegyptios, uel
 huiusmodi, et in huiusmodi, et auctoritatis, et in huiusmodi
 huiusmodi omnes huiusmodi characteres impressas et conseruantibus
 angelis describentur, et in huiusmodi signis signis. Apud eosdem, huius-
 modis uel in huiusmodi rebus signis signis. Cum Theodorus A-
 raudinus in Theodoro magno imperatore, saltem in huiusmodi
 deus huiusmodi templum euertens cum uel in huiusmodi signis
 huiusmodi forma, et in huiusmodi, quam cum huiusmodi, huiusmodi
 et in huiusmodi signis signis huiusmodi huiusmodi huiusmodi
 huiusmodi huiusmodi huiusmodi denotione complectunt. Et in huiusmodi
 huiusmodi huiusmodi, et in huiusmodi signis signis. Post
 huiusmodi in huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi
 huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi

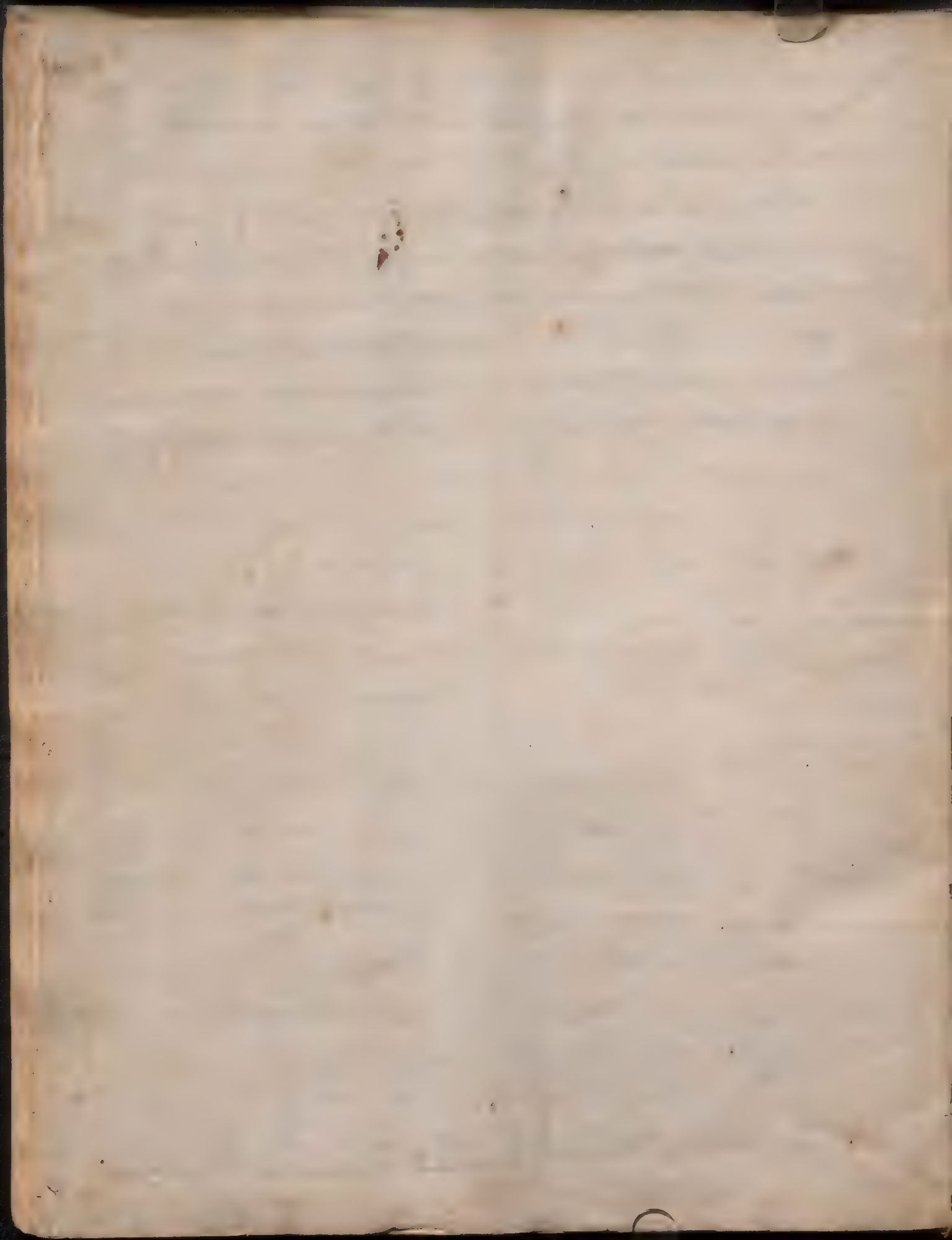

[illegible]

minimè videtur. Tunc enim, quod Deum ostendat, immo
in manu exaratum significare solet. Hæc hæc arguunt
mutuo intertextos, ut ab unitate simplicitate, minimè recedant
et in eo hiparctica ratio. Se nominat, ab uno illo, quod es-
simul, et unum est, ut si hoc significari cupit, et si scie-
num quod sit, ab omni squalore remotum, et ab omni bono
et malo, non nisi damna et mala pronuntiare possit.
Tunc enim, quod tempus et res, et omnia plerumque
ignota cognoverimus, hinc, post alij insequentem hinc.

105 DELLA PORTA (Giovanni Battista), the founder of the science of Physiognomy, the original Manuscript of his "De Re Naturalis Physiognomoniae Parte, que ad manuum lineas spectat, Libri Duo," quite complete, covering 63 pp. 4to, very neatly written and containing numerous remarkable drawings of hands, feet, claws, etc., by Porta himself, *bound in the original limp vellum* (SÆC. XVI)

* A most valuable and extremely important Manuscript. It is one of the great writer's treatises on physiognomy, doubtless written by him for one of his noble patrons. Giovanni Battista Della Porta, the founder of the science of physiognomy, natural philosopher and mathematician, was born at Naples in 1540 and died in 1615.

BRITISH MUSEUM,

LONDON: W.C.

9.iii.1917

Dear Sir William

I do not think any of our

Battista Porta MSS. have any claim to be
autograph. The most interesting is the

Metoposcopia, 22687, in which the same
set of engraved heads is used for the

two treatises: Cardanus, f.1; and B. Porta,
f.100.

Yours sincerely

J.P. Gilson

S. de Ricci, "Census"
vol. 2, 1937, p. 2228,
says that our pr. ref.
Sotheby, 1 Mar., 1917,
n. 105 is "apparently
incorrect". The old ad-
mission bk. (# 8283) enters
it under 19 Mar., 1917,
from Sotheby. No price
entered (apparently £30)
1938.

W.L.F.

Quercus list, found 1941.
It listed here, shows that
we were correct.

S. de Ricci, "Census",
vol. 2, 1937, p. 2228,
says that our pr. ref. to
Sotheby, 1 Mar., 1917,
n. 105 is "apparently
incorrect". The old acc-
ession bk. (# 8283) enters
it under 19 Mar., 1917, as
from Sotheby. No price is
entered (apparently £30).

1938.

W. G. F.

Quentz's list, found 1941,
is inserted here, shows that
we were correct.

Metaphoscopia,
17th Cent.
Ital.
Add. 22687, f. 100.

Compendium of the
20 books de Magia

S. de Ricci, "Census",
vol. 2, 1937, p. 2228,
says that our pr. ref. to
Sotheby, 1 Mar., 1917,
n. 105 is "apparently
incorrect". The old acc-
ession bk. (# 8283) enters
it under 19 Mar., 1917, as
from Sotheby. No price is
entered (apparently £30).

1938.

W. W. F.

Quentch's list, found 1941,
is inserted here, shows that
we were correct.

Metoposcopia,
17th Cent.
Add. 22687, f. 100. Ital.

Compendium of the
20 books de Magia
Naturali, in Spanish.
The author's name
appears to be Sam.
de Polier. The book
formerly belonged
to Thomas Hearne.

18th cent.

Harley 3498.

S. de Ricci, "Census",
vol. 2, 1937, p. 2226,
says that our pr. ref. to
Sotheby, 1 Mar., 1917,
n. 105 is "apparently
incorrect". The old acc-
ession bk. (# 8283) enters
it under 19 Mar., 1917, as
from Sotheby. No price is
entered (apparently £30).
1938.

W. W. F.

Quercetia list, found 1941,
it inserted here, shows that
we were correct.

13 m.
Porta (Johannes
Baptista della)

Magia naturalis,
17th cent.

Sloane 2117, ff. 86b-94.

Magia naturalis,
Book III., translated
by F. O., 17th cent.

Sloane 3164, ff. 1-16b.

Selectiora ex ejus
Magia naturalis,
ab H. Platt scripta,
17th cent.

Sloane 2203, ff. 100-102.

Quaedam ex ejus
Magia naturalis,
17th cent.

Sloane 3118, ff. 504-521b.

De quinta essentia
vini, extracti 17th cent.

Sloane 3634, f. 72b.

